

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobce: **N. B. H.**, narozeného „X“,
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika,
bytem „X“,
zastoupeného advokátem Mgr. Vratislavem Polkou,
se sídlem Vinohradská 22, 120 00 Praha 2,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Odbor azylové a migrační politiky,
se sídlem Nad Štolou 7, Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7,
v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2016, č. j. OAM-123/ZA-
ZA05-HA08-2015, e. č. „X“,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2016, č. j. OAM-123/ZA-Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

ZA05-HA08-2015, e. č. „X“, jímž bylo ve věci mezinárodní ochrany rozhodnuto tak, že se žalobci podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), mezinárodní ochrana neuděluje, neboť pro vyhovění žádosti nebyly splněny zákonné předpoklady.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, neboť žalovaný při zjišťování stavu věci porušil ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a dále se domnívá, že jej žalovaný zkrátil na jeho právech, když neshledal důvody pro udělení mezinárodní ochrany podle ustanovení § 12 a § 14 zákona o azylu. Žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany v důsledku nedemokratických poměrů panujících v zemi původu. Tamní státní režim je veden autokratickou vládou, jež žalobcově rodině nejprve neoprávněně vyvlastnila pozemek a následně samotného žalobce opakovaně fyzicky napadala a vyhrožovala mu smrtí, a to jen proto, že se snažil bránit právními prostředky. Při poslední návštěvě země původu byl rovněž napaden a bylo mu důrazně sděleno, aby se již nevracel. Žalobce byl odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody, za což mu bylo odebráno pobytové oprávnění. Žalobce se domnívá, že mu přísluší udělení mezinárodní ochrany dle ustanovení § 12 zákona o azylu, poněvadž v případě jeho návratu do země původu mu reálně hrozí újma na zdraví a životě, případně může dojít ke způsobení jiného závažného porušení jeho lidských práv. Žalovaný nicméně po provedeném dokazování dospěl k opačnému závěru, a to i přesto, že nebylo nikterak prokázáno, že tvrzení žalobce jsou smyšlená či neopodstatněná. Závěr žalovaného o možnosti využít pomoci dotčených vietnamských státních orgánů žalobce shledal s ohledem na vše uvedené za zcela neakceptovatelný. Na podporu svých tvrzení žalobce odkázal na zprávy Ministerstva zahraničních věcí USA z roku 2015.
3. Žalobce pobývá na území České republiky téměř devět let a tak zde má vytvořeno komplexní sociální zázemí, včetně zavedené podnikatelské činnosti. V případě nuceného návratu do země původu tak bude žalobce nucen opustit prostředí, které pro něj dlouhodobě představuje domov a vrátit se do země původu, kde bude vystaven nejistotě a nebezpečí. Žalobce tak prokazatelně naplňuje předpoklady pro udělení azylu z humanitárního důvodu v souladu s ustanovením § 14 zákona o azylu. Závěrem žalobce uvedl, že i kdyby jej jeho situace neopravňovala k udělení humanitárního azylu, rozhodně mu svědčí udělení doplňkové ochrany podle ustanovení § 14a zákona o azylu. Žalobce se domnívá, že žalovaný svým jednáním zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti, když se dostatečným způsobem nevypořádal se zjištěným skutkovým stavem a přezkoumatelně nevyvrátil obavy žalobce. Dle názoru žalobce dále pak žalovaný porušil zásadu týkající se mezi volnosti správního uvážení, když odůvodnění napadeného rozhodnutí postrádá uvedení konkrétních skutečností, na jejichž základě žalovaný dospěl k závěru neudělení humanitárního azylu. S ohledem na výše uvedené proto žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že popírá oprávněnost námitek, neboť neprokazují, že by žalovaný během svého jednání porušil některé ustanovení správního

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

řádu nebo zákona o azylu. Žalovaný trvá na správnosti napadeného rozhodnutí, poněvadž dle jeho názoru zjistil skutečný stav věci, který posoudil ve všech souvislostech a zabýval se všemi skutečnostmi, které vyšly v průběhu správního řízení najevo. Žalovaný vycházel z výpovědi žalobce a z informací nashromážděných během správního řízení. Žalobce stejně jako jeho právní zástupce byli obeznámeni s možností seznámit se s nashromážděnými podklady, vyjádřit se k nim, případně je doplnit a neučinili tak. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žalobce opustil zemi původu v roce 2008 z vlastní vůle, neboť chtěl na území České republiky žít a podnikat. O mezinárodní ochranu požádal až sedm let poté, co vstoupil na území České republiky, a to v době, kdy mu reálně hrozilo vycestování do země původu v důsledku odebrání pobytového oprávnění. Žalobce upozornil na šikanózní jednání vietnamských státních orgánů s odkazem na zprávu Ministerstva zahraničních věcí USA, nicméně tato zpráva byla žalobcem vytržena z kontextu, neboť z jejího obsahu jednoznačně vyplývá, že vietnamský právní režim nabízí mechanismy, jejichž prostřednictvím je možné se domáhat ochrany základních lidských práv a svobod tak, aby došlo k nápravě škod způsobených státními úřady.

5. Žalovaný se obsáhle zabýval možností udělení humanitárního azylu, kdy objektivně zhodnotil rodinnou, sociální a ekonomickou situace žalobce, přičemž jedním z kritérií byl i věk a zdravotní stav žalobce. Žalovaný nedospěl k závěru, že by žalobcova situace podněcovala k udělení humanitárního azylu. Mimo to žalovaný zdůraznil, že na udělení humanitárního azylu automaticky nevzniká právní nárok. K otázce neudělení doplňkové ochrany žalovaný opakovaně uvedl, že žádost o mezinárodní ochranu žalobce podal až poté, co bylo rozhodnuto o jeho správním vyhoštění. Z průběhu správního řízení a jednání žalobce je zcela zřejmé, že jediným důvodem, který jej vedl k podání žádosti o mezinárodní ochranu, byla legalizace jeho pobytu na území České republiky. S ohledem na výše uvedené proto žalovaný navrhl, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě rozhodl soud v souladu s ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaný s projednáním věci bez nařízení ústního jednání souhlasil a žalobce nevyjádřil do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovým projednáním, takže se má za to, že souhlas udělil, když byl o tomto následku ve výzvě výslovně poučen.
7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a ustanovení § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během patnáctidenní lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 32 odst. 1 zákona o azylu. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není z pohledu uplatněných žalobních námitek důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

9. Ze správního spisu postoupeného žalovaným, konkrétně z poskytnutých údajů k žádosti o mezinárodní ochranu a protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Dne 12. 2. 2015 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany, v níž uvedl, že se narodil dne 14. 8. 1988 ve Vietnamské socialistické republice. Posledním místem pobytu byla provincie Nghe An, město Vinh. Je ateistou, bez politického přesvědčení, vietnamské národnosti se státní příslušností Vietnamská socialistická republika. Je schopen se dorozumět vietnamským jazykem. Je svobodný a bezdětný. Žalobcova rodina i nadále žije v provincii Nghe An. Vietnamskou socialistickou republiku naposledy opustil v roce 2011 za využití vietnamských leteckých aerolinií. Na území České republiky poprvé přicestoval v únoru 2008 na platné vízum. V roce 2013 byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců. Jeho zdravotní stav je v pořádku a toto je jeho první podaná žádost o mezinárodní ochranu v České republice nebo jiném státě. Důvodem podání žádosti byla obava z vedení Národního výboru, které žalobce poté, co si stěžoval na neoprávněné přivlastnění pozemku, zmlátilo a vyhrožovalo mu dalším fyzickým a psychickým obtěžováním.
10. Ze správního spisu rovněž vyplynulo, že si žalovaný před rozhodnutím ve věci obstaral zprávu organizace Freedom House Svoboda ve světě 2015 - Vietnam, zprávu Mezinárodní organizace pro migraci, výroční zprávu organizace Human Rights Watch 2016, zprávu Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických o dodržování lidských práv za rok 2015, výroční zprávu Amnesty International 2015/2016, a dále pak byly vyžádány informace od Ministerstva zahraničních věcí České republiky. Všechny zde zmíněné podklady vystihují politickou situaci panující ve Vietnamské socialistické republice. Součástí správního spisu byl i žalobcův výpis z Evidence Rejstříků trestů.
11. Podle ustanovení § 12 písm. a) zákona o azylu platí, že azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod.
12. V ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu je pak zakotveno, že azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
13. V ustanovení § 14 zákona o azylu je zakotveno, že pokud v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení azylu dle ustanovení § 12, tak lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu
14. Podle ustanovení § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
15. Podle ustanovení § 14a odst. 2 zákona o azylu se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

ozbrojeného konfliktu, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

16. Soud se nejprve zabýval žalobcovou námitkou týkající pochybení žalovaného v otázce neudělení azylu pro důvodný strach z pronásledování v souvislosti s ustanovením § 12 zákona o azylu.
17. Po zevrubném prostudování tvrzení žalobce, které uváděl ve své žádosti o mezinárodní ochranu a posléze ve správním řízení, dospěl soud k závěru, že žalobce neuvedl žádnou skutečnost, z níž by bylo možno dovodit, že by v zemi svého původu, tj. ve Vietnamské socialistické republice, vyvíjel činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu ustanovení § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován. Ve správním řízení přitom nebylo vůbec zjištěno, že by žalobce byl členem nějaké politické strany či organizace, přičemž žalobce sám výslovně uvedl, že se nikdy nijak neangažoval a ani nebyl vystaven jakémukoli jednání, které by mohlo být považováno za pronásledování. Tomuto závěru soudu o tom, že žalobci nesvědčí důvod pro udělení azylu ve smyslu ustanovení § 12 písm. a) zákona o azylu ostatně koresponduje skutečnost, že žalobce v žalobě výslovně nenamítal, že mu tento důvod svědčí. Navíc sám žalobce ve správním řízení výslovně uvedl, že on sám a ani nikdo z jeho rodiny nebyl členem žádné politické strany. Dále soud uvádí, že žalovaný legitimně uzavřel, že žalobci nesvědčí ani důvod pro udělení azylu ve smyslu ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu, tj. obava z pronásledování z důvodu jeho rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů, či že by mu takové pronásledování hrozilo v případě jeho návratu do vlasti. Za azylově relevantní důvod ve smyslu ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu nelze považovat ani žalobcovu snahu legalizovat si svůj pobyt na území České republiky prostřednictvím mezinárodní ochrany z údajné a ničím nepodložené obavy fyzických útoků ze strany vietnamských státních úřadů.
18. Dále pak se soud zabýval námitkou týkající se neudělení humanitárního azylu podle ustanovení § 14 zákona o azylu.
19. Ve vztahu k ustanovení § 14 zákona o azylu, které upravuje tzv. humanitární azyl, soud uvádí, že se jedná o výjimečný institut, neboť připadá v úvahu pouze tehdy, jestliže není zjištěn důvod pro udělení azylu podle výše citovaného ustanovení § 12, a to výlučně v případě hodného zvláštního zřetele (např. vysoký věk, zdravotní stav u osob zvláště těžce postižených nebo nemocných, u osob přicházejících z oblastí postižených humanitární katastrofou, apod.). Na udělení humanitárního azylu není právní nárok, nelze výlučně o něj podat žádost a správní orgán o něm rozhoduje na základě správního uvážení. Udělení humanitárního azylu podle ustanovení § 14 zákona o azylu je tedy na volné úvaze příslušného správního orgánu a rozhodnutí o něm přezkoumává soud pouze v omezeném rozsahu. K tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 12/2003 – 38, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2004, č. j. 5 Azs 105/2004 – 72. Žalovaný správní orgán přitom v dané věci řádně zjistil a posoudil osobní situaci žalobce i stav v jeho zemi, jak vyplývá z obsahu správního spisu i z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Pokud sám z toho nedovodil důvody pro přiznání humanitárního azylu, je takové rozhodnutí v jeho pravomoci, zejména když žalobce žádné skutečnosti, z nichž by žalovaný mohl shledat důvody zvláštního zřetele hodné, v průběhu správního řízení ani posléze v řízení před soudem neuvedl. V daném případě má soud za to, že správní uvážení žalovaného spočívající ve volbě neudělení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

humanitárního azylu nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, bylo v souladu s pravidly logického posuzování a premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním způsobem.

20. Poslední žalobcová námitka směřovala k neudělení doplňkové ochrany dle ustanovení § 14a odst. 1 zákona o azylu.
21. K tomu soud uvádí, že v daném případě žalovaný rovněž nepochybil, pokud v případě žalobce dovedl, že u žalobce nebyly splněny podmínky pro udělení doplňkové ochrany dle ustanovení § 14a odst. 1 zákona o azylu. Je tomu tak proto, že žalobce neuvedl a ani v rámci správního řízení nevyplynuly žádné skutečnosti, z nichž by bylo možno dovodit, že žalobci na základě nich hrozí v případě jeho návratu do Vietnamské socialistické republiky vážná újma uložením nebo vykonáním trestu smrti. Žalovaný se rovněž v žalobou napadeném rozhodnutí pečlivě zabýval otázkou, zda žalobci hrozí v případě jeho návratu do vlasti nebezpečí mučení či nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, přičemž dle názoru soudu žalovaný zcela správně v tomto směru uzavřel s poukazem na dostupné zprávy o Vietnamské socialistické republice, které jsou součástí správního spisu, že tomu tak v případě žalobce rozhodně není a soud se s tímto jeho závěrem ztotožnil. Soud na tomto místě směrem k žalobci zdůrazňuje, že pokud bude dodržovat platné zákony země, tak mu žádné problémy v zemi původu ze strany vietnamských státních orgánů nehrozí.
22. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný se zabýval i případným udělením doplňkové ochrany dle ustanovení § 14a odst. 2 zákona o azylu pro skutečnost, zda žalobci v zemi původu nehrozí vážné nebezpečí z důvodu mezinárodního či vnitřního konfliktu. Žalovaný neshledal naplnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany ani z těchto důvodů, přičemž soud se s jeho závěrem v tomto směru ztotožnil s ohledem na výše dostupné informace o panujících poměrech ve Vietnamské socialistické republice, kde neprobíhá žádný ozbrojený konflikt mající charakter totálního konfliktu, jehož důsledky by bylo možno pokládat ve vztahu k žalobci za vážnou újmu ve smyslu ustanovení § 14a odst. 2 zákona o azylu. Dále nelze nezmínit, že z informací o žalobcově zemi původu nevypývá, že by vietnamskému státnímu příslušníkovi v případě podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany v cizí zemi hrozilo po návratu ze zahraničí mučení, ponižující zacházení či trest.
23. K případné legalizaci pobytu a práci žalobce na území České republiky soud považuje za potřebné zdůraznit, že výčet důvodů pro udělení azylu je taxativní. Právní úpravu pobytu cizinců na území České republiky obsahuje zákon o pobytu cizinců, jehož institutů mohl a může žalobce využít. Již Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 22. 01. 2004, sp. zn. 5 Azs 37/2003, který je dostupný na www.nssoud.cz, dovedl, že poskytnutí azylu je specifickým důvodem pro povolení k pobytu na území České republiky a nelze je zaměňovat s jinými legálními formami pobytu cizinců na území republiky tak, jak jsou upraveny zákonem o pobytu cizinců. Na předestřené závěru nemůže ničeho změnit ani tvrzení žalobce obsažené v žádosti o udělení mezinárodní ochrany a následně znovu zopakované při pohovoru k dané žádosti, že v České republice po opuštění Vietnamské socialistické republiky pobýval nejprve legálně, ale v důsledku jeho nepodmíněného odsouzení nebyl schopen v zákonem stanovených lhůtách požádat o prodloužení jeho pobytového oprávnění. Navíc o azyl je nutno žádat bezprostředně poté, co má k tomu žadatel příležitost, a to nejen z hlediska zeměpisného, ale i časového. V projednávané věci ovšem žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu dne 12. 2. 2015, tj. téměř 7 let poté, co

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

pobýval na území České republiky. Z tohoto důvodu proto nelze hovořit o tom, že by žalobce podal příslušnou žádost bezprostředně poté, co k tomu měl možnost. Nebyla-li žádost o mezinárodní ochranu podána bezprostředně po příjezdu do České republiky, nýbrž až poté, co žalobci skončila platnost předchozího povolení k pobytu, a žalobce by tak na území České republiky pobýval nelegálně, shoduje se soud v tomto ohledu s žalovaným, že podání takové žádosti zjevně svědčí o její účelovosti za účelem další legalizace žalobcova pobytu na území České republiky.

24. Lze proto uzavřít, že se žalovaný nedopustil žádného pochybení, neboť na základě zjištěných skutečností nezjistil žádnou rozhodnou skutečnost, jež by odůvodňovala udělení azylu žalobci ve smyslu ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a, § 14b zákona o azylu. Žalovaný řádně posoudil jak osobní situaci žalobce, tak i stav v zemi jeho původu.
25. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žádné ze žalobních tvrzení o pochybení žalovaného neshledal důvodným. Soud má za to, že skutkový stav lze mít za dostatečně zjištěný a odpovídající okolnostem daného případu ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu s tím, že rozhodnutí je taktéž přesvědčivě odůvodněno dle požadavků ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. ve výroku rozsudku ad I. zamítl.
26. Současně výrokem ad II. podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti podle obsahu správního spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 13. června 2018

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)